

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

I N S T R U K C J A
GLÓWNEGO LEKARZA WETERYNARII
Nr GIWbż-500-7/11
z dnia 8 grudnia 2011 r.

**w sprawie nadzoru nad ubojem zwierząt
rzeźnych**

grudzień 2011 r.

Niniejsza Instrukcja została wydana na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.).

1. WSTĘP.

Zważywszy, że niektóre elementy dotyczące nadzoru osób wyznaczonych nad ubojem zwierząt rzeźnych, takie jak liczba tych osób, czas pracy, czas badania, nie są uregulowane obecnie obowiązującym prawodawstwem, Główny Lekarz Weterynarii uznał za konieczne wydanie niniejszej Instrukcji. Należy mieć na uwadze wagę i niezaprzeczalny wpływ tych elementów na jakość sprawowanego nadzoru. Należy przypomnieć, że przedmiotowe sprawy były wcześniej uregulowane ustawami, rozporządzeniami, instrukcjami i pismami okólnymi, aktualnie już nieobowiązującymi.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że niedostateczny czas badania poubojowego mięsa połączony z pracą osób pozbawionych odpowiedniego odpoczynku, niesie ryzyko niewłaściwej oceny zdrowotnej produktów pochodzenia zwierzęcego, a w związku z tym umieszczenia na rynku mięsa o wątpliwej jakości zdrowotnej. Poprawa bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia osób wykonujących nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych poprzez wdrożenie niniejszej Instrukcji jest sprawą priorytetową, a względy ekonomiczne są kwestią drugorzędną.

W celu zapewnienia najwyższej jakości pełnionego nadzoru nad badaniem mięsa zwierząt rzeźnych, koniecznym stało się określenie norm dotyczących minimalnego czasu badania poubojowego poszczególnych gatunków zwierząt oraz określenie maksymalnego czasu pracy lekarza weterynarii i personelu pomocniczego. Połączenie ww. czynników ze wskazaniem stanowisk nadzoru, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r., str. 206—320, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 75 – 119), pozwoliło na określenie minimalnej liczby osób sprawujących nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych.

Zważywszy, że czas pracy pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, wykonujących nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych, wynika z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a w szczególności z ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), a także z zawartych umów o pracę,

niniejsza Instrukcja dotyczy nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, wykonywanego przez lekarzy weterynarii i personel pomocniczy, wyznaczonych na podstawie art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.).

Biorąc pod uwagę powyższe oraz wyniki przeprowadzonej obecnie analizy w tych aspektach, popartej uwagami zawartymi w raportach z kontroli FVO i państw trzecich, jak również analizę sprawozdań i raportów z wykonywania zadań Inspekcji Weterynaryjnej, Główny Lekarz Weterynarii uważa za konieczne uregulowanie przedmiotowych zagadnień.

1.1. Definicje.

Dla celów niniejszej Instrukcji stosuje się definicje zawarte w prawodawstwie wymienionym w **ust. 1.3** niniejszej Instrukcji, jak również następującą definicję:

„nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych” – czynności obejmujące w szczególności wszystkie elementy badania przedubojowego i poubojowego, wydanie oceny mięsa i nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w rzeźni.

1.2. Cel instrukcji.

Instrukcja określa szczegółowe zasady obsadzania przez powiatowych lekarzy weterynarii stanowisk nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych lekarzami weterynarii i osobami personelu pomocniczego niebędącymi pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej.

W szczególności, Instrukcja określa:

- 1) minimalną liczbę osób wyznaczonych do nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach,
- 2) obowiązkową obsadę stanowisk nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach,
- 3) sposób dokumentowania przeprowadzonych czynności w ramach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach, będących podstawą do rozliczenia finansowego,
- 4) minimalny czas trwania badania poubojowego mięsa w rzeźni.

Celem niniejszej instrukcji jest zapewnienie prawidłowej organizacji nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych poprzez określenie minimalnej liczby osób wyznaczonych

do czynności urzędowych w rzeźniach, prawidłowej obsady stanowisk nadzoru, maksymalnego czasu pracy tych osób, minimalnego czasu badania zwierząt i mięsa i sposobu dokumentowania i rozliczania z przeprowadzonych czynności.

1.3. Wykaz aktów prawnych.

Niniejsza Instrukcja została opracowana zgodnie z poniższymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. W rozdziale 5 wprowadzono również niewynikające wprost z przepisów prawa zalecenia, co do potrzeby posiadania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji dotyczących godzin rozpoczęcia i zakończenia nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym godzin rozpoczęcia i zakończenia uboju i obróbki poubojowej (tj. godziny pierwszego oszołomienia i godziny, kiedy ostatnie dwie półtusze dotrą do stanowiska badania). Zostały one poprzedzone zwrotem „zaleca się”.

Stosowanie niniejszej Instrukcji, jako aktu prawa wewnętrznego, nie może prowadzić do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Na postanowienia niniejszej Instrukcji nie należy powoływać się przy rozstrzyganiu o prawach i obowiązkach podmiotów prywatnych, gdyż nie jest ona dla nich wiążąca.

1. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn zm.).
2. Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).
3. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 listopada 2009 r. w sprawie prowadzenia przez urzędowego lekarza weterynarii dziennika badania przedubojowego zwierząt i dziennika badania poubojowego mięsa (Dz. U. Nr 210, poz. 1621).
4. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 27 kwietnia 2004 r. sprawie wzoru upoważnienia i wzoru odznaki identyfikacyjnej dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz osób wyznaczonych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej do wykonywania niektórych czynności (Dz. U. Nr 100, poz. 1014).
5. Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r.,

- str. 206—320, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 75 – 119) – zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 854/2004”.
6. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004 r., str. 1—141, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t. 45, str. 200 – 251).
 7. Rozporządzenie Komisji WE nr 2074/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki wykonawcze w odniesieniu do niektórych produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 i do organizacji urzędowych kontroli na mocy rozporządzeń (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004, ustanawiające odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005 r., str. 27—59, z późn. zm.).
 8. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu czynności wykonywanych przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwalifikacji tych osób (Dz. U. Nr 89, poz. 860, z późn. zm.).
 9. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 marca 2006 r. w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać projekt technologiczny zakładu, w którym ma być prowadzona działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 59, poz. 415, z późn. zm.).
 10. Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).
 11. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 września 2010 r. w sprawie rejestru zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego lub wprowadzających na rynek te produkty oraz wykazów takich zakładów (Dz. U. Nr 187, poz. 1258).

2. ZADANIA WYZNACZONEGO LEKARZA WETERYNARII W RZEŻNI.

Mając na uwadze przepisy rozporządzenia (WE) nr 854/2004, wyznaczony lekarz weterynarii wykonuje następujące zadania w zakresie nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych:

- 1) kontrola informacji dotyczących łańcucha pokarmowego,

- 2) projektowanie i utrzymywanie obiektów i wyposażenia (nadzór w zakresie zgodności z zatwierdzonym projektem technologicznym),
- 3) higiena na etapie czynności operacyjnych, wykonywania tych czynności oraz po ich zakończeniu,
- 4) higiena osobista,
- 5) szkolenia w zakresie higieny i procedur roboczych,
- 6) zwalczanie szkodników,
- 7) jakość wody (kontrola wyników dotyczących ujęć z zakładu),
- 8) kontrola temperatury,
- 9) kontrola żywności wprowadzanej do zakładu i opuszczającej zakład oraz towarzyszącej jej dokumentacji,
- 10) audyty procedur opartych na zasadach HACCP, m.in. dokonywanie weryfikacji postępowania personelu rzeźni w krytycznych punktach kontroli,
- 11) urzędowe kontrole w zakresie inspekcji dotyczące:
 - a) badania przedubojowego,
 - b) dobrostanu zwierząt,
 - c) badania poubojowego,
 - d) materiału szczególnego ryzyka i innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego,
 - e) badań laboratoryjnych.

Z uwagi na powyższe, należy podkreślić, iż wynagrodzenia za kontrolę, nadzór, badanie lub inne czynności, obejmują odpowiednio nadzór nad przestrzeganiem prawodawstwa weterynaryjnego.

3. OKREŚLENIE MINIMALNEGO CZASU BADANIA POUBOJOWEGO MIĘSA W RZEŹNI.

3.1. Wskaźnikiem do określenia czasu pracy osób wyznaczonych jest minimalny czas badania poubojowego mięsa.

3.2. Minimalny czas badania poubojowego głowy, tuszy, narządów jamy piersiowej i brzusznej, tuszy/tuszki powinien wynosić odpowiednio nie krócej niż:

1) bydło:

- głowa – 60 s,
- ośrodek – 60 s,

- jelita – 30 s,
 - tusza (t.j. dwie półtusze) – 30 s;
- 2) świnię:
- ośrodek – 30 s,
 - jelita – 30 s,
 - tusza (t.j. dwie półtusze) – 30 s;
- 3) kurczęta i kury rzeźne:
- tuszka i ośrodek – 1 s;
- 4) indyki:
- tuszka i ośrodek – 2,5 s.

Powyższy, minimalny czas badania poubojowego poszczególnych elementów, pozwalający na przeprowadzenie skutecznego badania zgodnego z wymaganiami zawartymi w sekcji IV załącznika I rozporządzenia (WE) nr 854/2004 i dokonanie prawidłowej oceny mięsa, został określony, m.in. na podstawie danych naukowych (Edmund K. Prost „Zwierzęta Rzeźne i Mięso – ocena praktycznych i higiena”, Lublin 2006), wymagań zawartych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 20 stycznia 1999 r. w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy uboju zwierząt rzeźnych oraz rozbiorze i składowaniu mięsa (Dz. U. Nr 10, poz. 90, z późn. zm.) – akt aktualnie nieobowiązujący, wytycznych stosowanych w państwach członkowskich oraz obserwacji przeprowadzonych w kilkunastu rzeźniach na terenie Rzeczypospolitej Polski.

Załącznik nr 1 do niniejszej Instrukcji określa elementy, które podlegają badaniu poubojowemu odbywającemu się w rzeźni (bez względu na rodzaj przesuwu taśmy). Należy przy tym bezwzględnie przestrzegać zasady, że przesuw tusz lub półtusze na stanowiskach badania poubojowego (bez względu na rodzaj przesuwu taśmy) powinien gwarantować wykonywanie badania zgodnie z obowiązującym prawem. Dlatego też koniecznym jest, aby podczas kontroli dokonywanej w rzeźni, można było porównać zapisy dotyczące liczby ubijanych zwierząt, deklarowaną tygodniową zdolność produkcyjną rzeźni i specyfikację techniczną samej linii ubojowej. W przypadku automatycznego przesuwu taśmy, szybkość przesuwu taśmy powinna być równa lub mniejsza od deklarowanej przez producenta linii ubojowej, natomiast nigdy nie powinna być większa.

3.3. Biorąc pod uwagę wymagania zawarte w aktach prawnych, do przeprowadzenia prawidłowego nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych oraz wypełniania dokumentacji weterynaryjnej zgodnie z zastanym stanem faktycznym konieczne jest obsadzenie następujących stanowisk:

- 1) badania przedubojowego (inspekcja dokumentacji, identyfikacji i dobrostanu);
- 2) nadzoru nad oształmianiem i wykrwawianiem;
- 3) badania głów i pobierania próbek do badań (bydło);
- 4) badania ośrodków;
- 5) badania jelit;
- 6) badania tusz;
- 7) znakowania;
- 8) wytrawiania (świnie).

Załącznik nr 2 do niniejszej Instrukcji w sposób szczegółowy określa minimalną liczbę osób, które powinny być wyznaczone do nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych. Wytyczne w nim ujęte opracowano biorąc pod uwagęienne i miesięczne ilości ubijanych zwierząt, czasy przeprowadzania pełnego badania poubojowego oraz zdolności psychofizyczne osób wyznaczonych.

W kolumnie pierwszej **załącznika nr 2** dokonano podziału rzeźni w zależności od liczby ubitych sztuk w ciągu jednego dnia ubojowego dla świń i bydła oraz w ciągu jednej zmiany produkcyjnej dla drobiu (kurcząt lub kur i indyków). Ze względu na potrzebę zapewnienia najwyższej jakości wykonywanych czynności, liczbę stanowisk niezbędnych do obsady i minimalny czas na daną czynność, należy mieć na uwadze liczbę zwierząt ubitych w ciągu jednego dnia lub w ciągu jednej zmiany produkcyjnej. W kolumnie drugiej **załącznika nr 2** podane są przedziały ilości ubitych sztuk w ciągu jednego miesiąca biorąc za podstawę dwadzieścia dni ubojowych. Dane te mają wartość czysto informacyjną i pogładową. Kolumna trzecia **załącznika nr 2** przedstawia czas badania poubojowego danych elementów, poddawanych badaniu na taśmie. Dla bydła przyjęto minimalny czas badania czterech elementów (głowa, ośrodkki, jelita, tusza) 180 s, dla świń minimalny czas badania trzech elementów (ośrodkki, jelita, tusze) 90 s, dla kurcząt rzeźnych i kur minimalny czas badania poubojowego 1 s, dla indyków minimalny czas badania poubojowego 2,5 s. W kolumnie tej podano orientacyjnie minimalny czas całego badania poubojowego dla maksymalnej liczby ubitych sztuk w danym wierszu.

Ustalono również podział badania dla poszczególnych elementów z informacją, jaka liczba lekarzy weterynarii i personelu pomocniczego powinna brać w tym udział. W kolumnie czwartej **załącznika nr 2** zawarto komentarz dotyczący minimalnej obsady lekarzy weterynarii i personelu pomocniczego, która jest niezbędna do przeprowadzania, w poprawny sposób, całego procesu badania mięsa.

Załącznik nr 2 określa minimalną liczbę wyznaczeń, a jedyna zmiana może polegać na zwiększeniu osób prowadzących nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych. Mając na uwadze różną organizację dostaw żywca w każdej rzeźni i różnice w procesie uboju pozwala to na optymalne obsadzenie wszystkich niezbędnych stanowisk nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych. Bezwzględnie należy dążyć do sytuacji, że wszystkie osoby są równomiernie obciążone pracą na wszystkich stanowiskach. Wyjątek może stanowić obsadzenie osób wykonujących czynność wytrawiania mięsa w kierunku włośni. Mając na uwadze wszelkie przepisy i obostrzenia dotyczące akredytacji pracowni badań mięsa na obecność włośni, tylko osoby wskazane w dokumentacji akredytacyjnej do autoryzacji wyników mogą dokonywać badania w kierunku włośni. **Załącznik nr 3** do niniejszej Instrukcji zawiera przykładowy schemat czasowy dotyczący sześciu nastawień badań w kierunku badania włośni

Jeżeli dostawy żywca są przeprowadzane w różnych godzinach, a czasami w ciągu całej doby, należy wprowadzić zmianowość, która zapewni obsadzenie stanowisk w każdym czasie. W przypadku badania poubojowego, które trwa do 8 godzin, a liczba osób wyznaczonych jest większa niż liczba stanowisk do badania, należy wprowadzić rotację co 1,5 godziny, zapewniając poprzednio badającym osobom wyznaczonym odpoczynek. Jeżeli badanie poubojowe trwa dłużej niż 8 godzin, powinna być wprowadzona zmianowość. Powiatowy lekarz weterynarii w celu zapewnienia prawidłowo przeprowadzonego badania poubojowego mięsa, powinien tak obsadzić stanowiska badania, aby czas wykonywania tych czynności przez jedną osobę łącznie z odpoczynkiem nie przekraczał 8 godzin na dobę.

4. OKREŚLENIE SPOSOBU DOKUMENTOWANIA WYKONANIA CZYNNOŚCI W RAMACH NADZORU NAD UBOJEM ZWIERZĄT RZEŹNYCH.

4.1. Mając na względzie prawidłowe zarządzanie personelem, powiatowy lekarz weterynarii powinien przygotować harmonogram dyżurów osób wyznaczonych na następny miesiąc lub tydzień, nie później niż 2 dni przed rozpoczęciem kolejnego miesiąca lub tygodnia. Przygotowując harmonogram powiatowy lekarz weterynarii

powinien brać pod uwagę potrzebę rotacji osób wyznaczonych na różnych stanowiskach. Jest to konieczny element w celu ustawicznego szkolenia lekarzy weterynarii i personelu pomocniczego zapobieżenie sytuacji ciągłego wykonywania przez nich tych samych czynności. Przy planowaniu dyżurów w zakładach, w których osoby wyznaczone prowadzą nadzór w systemie zmianowym, a liczba ubijanych zwierząt jest różna (np. zazwyczaj na pierwszej zmianie wykonywane jest więcej czynności, a na drugiej zmianie ubijane są tzw. resztówki), powiatowy lekarz weterynarii powinien bezwzględnie brać pod uwagę kwestię równego, bądź porównywalnego udziału osób wyznaczonych w badaniu w danym okresie rozliczeniowym. Harmonogram, w takim przypadku, co tydzień powinien uwzględniać ten fakt, tj. osoby wyznaczone z drugiej zmiany w tym tygodniu powinny w następnym tygodniu prowadzić nadzór na pierwszej zmianie. **Załącznik nr 4** do niniejszej Instrukcji zawiera przykładowy harmonogram.

4.2. Po każdym zakończonym miesiącu, każda osoba wyznaczona do nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych jest zobowiązana do przedstawienia w powiatowym inspektoracie weterynarii rozliczenia z poprzedniego miesiąca.

4.3. Rozliczenie jest przedstawiane przez osobę wyznaczoną w ciągu pięciu pierwszych dni roboczych kolejnego miesiąca za poprzedni miesiąc. Rozliczenie powinno być przedstawione w postaci formularza stanowiącego **załącznik nr 5** do niniejszej Instrukcji. W przypadku, gdy w rzeźni dokonuje się uboju świń i bydła, a osoba wyznaczona brała udział w czynnościach przy badaniu obu gatunków, wypełnia formularze, zgodnie ze wzorem, określonym w **załączniku nr 5**, każdy odpowiednio dla danego gatunku. Pozwoli to na sprawdzenie, czy nie został przekroczony czas wykonywania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych określony w **ust. 3.3**.

4.4. Rozliczenie powinno być wypełnione przez każdą osobę wyznaczoną oddzielnie.

4.5. Rozliczenie należy wypełnić w następujący sposób:

- 1) w kolumnie „czynność” należy wpisać symbol/symbole czynności wykonywanej/wykonywanych danego dnia zgodnie z zamieszczoną legendą (na dole **załącznika nr 5**);
- 2) następne dwie kolumny służą do dokumentowania godziny rozpoczęcia i godziny zakończenia wykonywania czynności, jednej lub kilku; jeżeli osoba wyznaczona brała udział w kilku czynnościach, wpisuje godzinę rozpoczęcia pierwszej czynności i godzinę zakończenia ostatniej czynności;
- 3) kolejne kolumny, które służą do dokumentowania liczby zwierząt poddanych ubojowi danego dnia, należy uzupełnić liczbami, podając

wielkości uboju całego dnia ubojowego, bez względu na fakt, czy dana osoba wyznaczona brała udział w badaniu wszystkich sztuk, czy tylko części ze względu na wprowadzoną zmianowość lub rotację.

4.6. Powiatowy lekarz weterynarii powinien dolożyć wszelkiej staranności przy sporządzaniu harmonogramu w taki sposób, aby wszystkie osoby wyznaczone w danej rzeźni miały porównywalny udział w nadzorze nad ubojem zwierząt rzeźnych w danym miesiącu.

5. OKREŚLENIE SPOSOBU DOKUMENTOWANIA GODZIN I LICZBY DOKONANYCH UBOJÓW PRZEZ PRZEDSIĘBIORCĘ PROWADZĄCEGO RZEŹNIĘ

Mając na uwadze fakt, że istnieje potrzeba posiadania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji dotyczących godzin sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym godzin rozpoczęcia i zakończenia uboju i obróbki poubojowej (tj. godziny pierwszego oszłomienia i godziny, kiedy ostatnie dwie półtusze dotrą do stanowiska badania), zaleca się, aby powiatowy lekarz weterynarii poinformował przedsiębiorców prowadzących rzeźnię o potrzebie comiesięcznego wypełniania „Raportu z liczby godzin uboju i liczby ubitych zwierząt”, którego wzór stanowi **załącznik nr 6** do niniejszej Instrukcji.

6. OKREŚLENIE SPOSOBU ROZLICZENIA FINANSOWEGO Z PRZEDSIĘBIORCĄ PROWADZĄCYM RZEŹNIĘ I OSOBAMI WYZNACZONYMI.

6.1. Na podstawie otrzymanych rozliczeń, powiatowy lekarz weterynarii wystawia dokumenty rozliczeniowe dla przedsiębiorcy prowadzącego rzeźnię, a osoby wyznaczone wystawiają rachunki do umów cywilnoprawnych dla powiatowego lekarza weterynarii.

6.2. Dokumenty rozliczeniowe dla przedsiębiorcy prowadzącego rzeźnię powinny dotyczyć maksymalnie miesięcznego okresu rozliczeniowego. Termin płatności powyższych dokumentów rozliczeniowych powinien być wskazany w dokumencie rozliczeniowym.

6.3. Wystawiany dokument rozliczeniowy powinien być rozbity na poszczególne pozycje dotyczące gatunku zwierząt, wieku i godzin dokonywanego badania zwierząt rzeźnych.

6.4. W przypadku nieuregulowania należności przez podmiot we wskazanym terminie, powiatowy lekarz weterynarii powinien zmienić okres rozliczeniowy z miesięcznego na cotygodniowy.

6.5. W przypadku odbierania rachunków, wystawionych przez osoby wyznaczone, powiatowy lekarz weterynarii powinien bezwzględnie przestrzegać zasady, że wypłacie podlega nie więcej niż 100% wpływów z rzeźni, a jednocześnie wypłata całościowa dla osób wyznaczonych w danej rzeźni nie powinna przekroczyć wielkości uzyskanego dochodu z tej rzeźni.

7. ZASADY POSTĘPOWANIA ORGANÓW INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ W PRZYPADKU BRAKU OBSADZENIA STANOWISK NADZORU NAD UBOJEM ZWIERZĄT RZEŹNYCH W RZEŹNI.

7.1. Powiatowy lekarz weterynarii przesyła co kwartał, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca po zakończeniu danego kwartału, właściwemu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii raport na temat stanu obsadzenia stanowisk nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźni, jednocześnie informując, czy stan obsadzenia stanowisk jest zgodny z niniejszą Instrukcją, oraz wskazując ile stanowisk w danej rzeźni nie zostało obsadzonych. Wzór raportu stanowi **załącznik nr 7** do niniejszej Instrukcji. Raport należy przysłać również drogą elektroniczną w wersji edytowalnej na ustalony przez wojewódzkiego lekarza weterynarii adres mailowy. Treść raportu w zakresie liczby wyznaczonych lekarzy weterynarii i osób personelu pomocniczego w danym zakładzie jest zgodna z prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii rejestrem zakładów.

7.2. Powiatowy lekarz weterynarii informuje właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną o wolnych stanowiskach nadzoru dla lekarzy weterynarii nad ubojem zwierząt rzeźnych.

7.3. Powiatowy lekarz weterynarii zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej powiatowego inspektoratu weterynarii (jeżeli taką posiada) informację o wolnych stanowiskach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźni.

7.4. Niezwłocznie po otrzymaniu raportu kwartalnego od powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii zamieszcza na stronie internetowej wojewódzkiego inspektoratu weterynarii informację o wolnych stanowiskach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźni w danym powiecie. Wojewódzki lekarz weterynarii może także zamieścić taką informację w prasie lokalnej lub w prasie branżowej.

7.5. Wojewódzki lekarz weterynarii drogą elektroniczną niezwłocznie, lecz nie później niż do 15 dnia następnego miesiąca po zakończeniu danego kwartału, przekazuje do Biura Organizacyjnego Głównego Inspektoratu Weterynarii

informacje o nieobsadzonych stanowiskach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźniach w województwie w zakresie zgodności z niniejszą Instrukcją. Informacje te przesyłane są w wersji edytowalnej na następujący adres mailowy: wakat-lw@wetgiw.gov.pl, i są zgodne ze wzorem raportu, który stanowi **załącznik nr 8** do niniejszej Instrukcji.

7.6. Wyznaczony pracownik Biura Organizacyjnego Głównego Inspektoratu Weterynarii umieszcza na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii informacje o wolnych stanowiskach nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w rzeźni.

8. PRZEPISY KOŃCOWE.

Niniejsza instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 roku.

Zatwierdził:

GŁÓWNY LEKARZ WETERYNARII

Z up.

Jarosław Naze
Jarosław Naze
Z-ca Głównego Lekarza Weterynarii